

тя жълта като смин, един единствен дар от мене търси-живота мой, клетият ми страдалчески живот.

Сестрата: Не се вълнувайте другарю Смирненски. Виждам вие се вълнувате

Ще ви поставя една инжекция за успокоение. Леко, съвсем леко.

Смирненски: Ох знай. Успокоението ще дойде по-късно.. Разрѣфните ми дробове не ще да могат да дишат повече. и тогава.. Тъй. А сега можеш да туриш и инжекцията.

Сестрата: Да така ще бъде по-добрѣ.

Смирненски: ~~11111111~~ Нека5/унася се/... Мама. койде ли Надя6!... Време е.

Мамо ..твоя син.. днес ..свършва Мамо... Мамо!... Мамо... Краят иде мамо...

Краят... Няма вече слънце, въздух, мечти5..... После сън.. Вечен сън. Не ! Не !
иски още... Без борба, ..без пламък... без движение. Мъртав .Аз мъртав..

Никой не идва ! Забрава. Защо аз дадох моите сили ..Защо?... Вичко е свършено... Свършено . От изток слънцето ще дойде. Ще дойде не ще го спрете
никто нас..... Искан да умира..... Да умира! Сестро дайте ми малко вода. Д

Да пия... Устните ми изсъхнаха....

Сестрата: Ще ви дам сироп..

Смирненски : У -ми-рам ..Мамо....

Завеса.

